

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Johannis Segeri Weidenfeld De Secretis Adeptorum Sive Usu Spiritus Vini Lulliani Libri IV

Weidenfeld, Johann S.

Londini, 1684

64. Leo viridis Rogerii Baconis

[urn:nbn:de:bsz:31-96282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-96282)

64. Leo viridis Rogerii Baconis ,

*A Raymundo Gaufrido in verbo abbreviato de leone
viridi pag. 264. Thesauri Chymici Baconis.*

Verbum abbreviatum verissimum & approbatum de occultis
enucleatum brevi sermone abbreviavi vobis in opere lunæ
& solis. Imprimis oppidò flagitans à lectoribus, ne talem
tantàmque Margaritam canibus vel porcis tradant conculcan-
dam; hoc est enim secretum secretorum omnium Philosopho-
rum, hortus deliciarum & aromatum omnium thesaurorum,
quem qui semel intraverit, ulterius non egebit. Istud verò
verbum, multis non immeritò desideratum ab egregio docto-
re nostro Rogero Bacon, est primò declaratum: Deinde ego
frater Raymundus Gaufridus, ordinis fratrum minorum mi-
nister generalis, ipsum verbum brevius quàm potui, breviter
explanare filiis Philosophiæ curavi. In Christi ergò nomine
R. Acetum fortissimum in maxima quantitate per alembicum
diligenter destillatum, in quo, ut decet, in magna quantitate
Leonem viridem dissolve, dissolutum verò destilla per filtrum,
& serva in cucurbitis vitreatis bene obturatis. Si aliqua pars
notabilis de leone remanserit indissoluta, dissolve cum prædicto
aceto, & destilla per filtrum & solum conjunge cum aliis
aquis superius in cucurbitis reservatis, tunc recipe aquas re-
servatas (*dissolutiones*) & pone omnes ad destillandum in
balneo Mariæ, applicatis sibi alembicis bene lutatis, ne cu-
cubitæ respirent, suppone ignem, & recipe omnes aquas,
quæ destillabuntur, caveas tamen, ne Leo dissolutus omninò
congeletur in cucurbitis, sed quòd remaneat liquidus vel mol-
lis, hinc omnes cucurbitas recipe, & totum quod in eis est,
in una cucurbita reponere, quam luta bene cum suo alembico,
& pone in furno inter cineres, sicut decet. Et suppone lentum
ignem, propter temperationem vitri, & propter humiditatem
extraneam, quæ est in ipso leone extirpandam. Et nota,
quòd istud semper debet fieri cum lento igne, cum verò humi-
ditas extranea exierit, fortifica ignem paulatim, & respicias
semper nasum alembici, si humor rubeus exire inceperit. Quod
fi

si adhuc non exit, ignem prædictum continua donec exeat, cum verò videris humorem rubeum destillare, continuo muta ampullam, quam lata bene cum rostro alembici, & post fortifica ignem, & recipies ab ipso leone suum sanguinem mirabiliter rubeum, continentem in se quatuor elementa multum odoriferam & bene fragrantia (*post debitam putrefactionem*) serva ergò ipsum in bona ampulla firmiter obturata. Deinde recipe ipsum sanguinem, & pone in ampulla bene clausa ad putrefaciendum, seu digerendum sub fimo bene calido, mutando fimum de 5 in 5 diebus, ut ibi digeratur per 15 vel 16 dies, & hoc fit, ut dissolvantur partes elementares & sint aptiores ad dividendum, & partiendum per quatuor elementa, videlicet per destillationem. Ipso autem putrefacto per 15 vel 16 dies, extrahatur & in cucurbita aptetur, & destilletur cum lento igne in balneo Mariæ. Sufficit verò, quod aqua cum igne serveat, & recipies aquam (*destillatam*) & faeces, quas in fundo cucurbitæ invenies diligenter reserves; Aquam verò, quam destillasti, septies destilla, semper faeces, quas faciet, reservando cum aliis faecibus superius reservatis. Et sic habebis aquam splendidam, claram & albam ut cristallus, & bene ponderosam, quæ dicitur esse mercurius Philosophorum ab omnibus Philosophis absconditum, & ab omnibus suis superfluitatibus abstersum & depuratum, carissimum & pretiosissimum pretiosum; custodias ergò eum cautè & sapienter in ampulla firmiter obturata. Tunc recipe omnes faeces ipsius mercurii, sicut dixi, superius reservatas, & tere bene in marmore, distemperando (*cum phlegmate aceti destillati*) & ad solem desiccando, & iterum molendo, & semper cum aqua aceti destillati supra marmor imbibendo, & ad solem desiccando; & sæpè sæpius seu toties contritiones, imbibitiones, & desiccationes iterando, donec nigredo & omnis superfluitas ab eis faecibus expulsa fuerit, quod sic cognosces, si faeces per imbibitiones & ablutiones prædictas rubæ vel rufæ vel citrinæ fuerint, tunc bene factum est, si verò adhuc nigræ fuerint, contritiones, imbibitiones & desiccationes reitera toties, donec habeas signum prædictum; & tunc ipsas reserva. Deinde recipe cucurbitam vitream, in qua repono prædictas faeces superius præparatas, cum quantitate bona aceti destillati, & colloca ipsam in furno videlicet in balneo Mariæ, & suppone ignem, quem con-

continues jugiter, donec faeces praedictae per virtutem aceti & ignis omnino dissolvantur, & cum bene fuerint dissolutae, deponatur cucurbita ab igne & fac eas destillare per filtrum, sicut decet, cum autem aqua illa (*dissolutio faecum*) fuerit tota ita destillata (*filtrata*) repone eam in cucurbita nova & bene obtura: Si verò aliqua pars notabilis remanserit in destillatione filtri ad dissolvendum, recipe illam partem, & pone iterum super ignem, sicut fecisti primas faeces, in balneo mariae, donec dissolvatur, ut istas faeces, quae remanserunt cum aceto dissolvas, sicut primas faeces in balneo cum aceto in cucurbita dissolvisti; postea per filtrum, ut prius, destilla, & repone cum alia aqua superius destillata, quam reservasti; tunc recipe illam cucurbitam novam, in qua praedictas faeces dissolutas & destillatas superius posuisti, & luta eam igne cum suo alembico, & colloca eam super furnum in balneo, & suppone ignem, & fac destillari, sicut decet: Caveas tamen, quòd faeces non omnino desiccantur, sed sint humidae sive liquidae: Hinc deponere cucurbitam à furno, pone inter cineres cribellatos, & bene compressos, & suppone lentum ignem ob temperationem vitri, & rationem extrahendi extraneam humiditatem, quae sibi est de aceto, & saepe saepius respice rostrum alembici, si humor aureus vel rufus destillatur; quod si non destillatur, continua ignem illum, donec destilletur humor rufus vel aureus, quando autem ita destillat, mox muta ampullam bene mundam, & luta eam optimè cum rostro alembici, & tunc fortifica ignem, & recipias oleum rufum, & sic continua ignem, donec totus humor destilletur, & faeces reserva, quoniam sunt *Ignis*; praedictum verò oleum Philosophi nominaverunt *sulphur eorum occultum*, quod sic rectificabis, repone ipsum in cucurbita, & superpone alembicum bene lutatum, post colloca eum inter cineres supra furnum, & subijce lentum ignem, donec destillet, recipe autem liquorem, quem destillabit in ampulla bene obturata cum rostro alembici, & faeces, quae remanebunt, serva, quoniam sunt *Ignis*; & istum *Ignem* conjunge cum alio *igne* reservato, & sic purifica ipsum septies destillando, & faeces quas faciet reservando, sicut superius dixi, & sic habebis tuum aërem, sive sulphur bene depuratum, lucidum, serenum, & perfectè depuratum, & erit coloris aurei, &c.

Bisq.

Baco sanguinem leonis viridis per 15 dies putrefactum septies cohobavit ex balneo in aquam splendidam & ponderosam, quam vocavit mercurium Philosophorum; ex fæcibus autem relictis in hujus mercurii rectificationibus, aceto destillato dissolutis, novum confecit gummi, ex quo denuò destillavit humorem aureum vel oleum rufum, quod post septenam rectificationem adrem esse voluit vel sulphur philosophorum bene depuratum, lucidum & serenum. Ripheus verò duplici methòdo usus fuit in rectificatione menstrui fætentis, sive Leonis viridis; vel enim sanguinem recentem Leonis viridis divisit in duas partes, destillando nempe tantummodò usque ad medietatem, partem destillatam vocavit mercurium album, tincturam albam, Lac Virginis, &c. partem alteram & residuam nuncupavit mercurium rubeum & tincturam rubeam, &c. Ut videri est libro Adrop phil. loco superius allegato.

Vel totum menstruum, sanguinem unà cum fumo albo putrefecit per 14 dies, quod postea divisit in tres substantias, aquam ardentem, aquam spissam, albam, & oleum, ex quibus porrò menstruum composuit vegetabile, (quod à Lullio descriptum est in potestate divitiarum, & à Ripleo superius sub No. 35. in suo vade mecum.)

De his tribus substantiis menstrui fætentis Ripheus sequentia habet in libro Terra Terræ philosoph. pag. 319. Ubi sic: Cum ergò ex gummi totum mercurium extraxeris, intellige, quòd in hoc mercurio continentur tres liquores, quorum primus est Aqua vitæ ardens, quæ per balneum temperatissimum extrahitur. Hæc Aqua incenditur & inflammatur citissimè, ut Aqua vitæ communis. Et vocatur mercurius noster attractivus, cum quo fit terra crystallina cum omnibus calcibus metallicis, de quo nihil amplius loquar: quia in hac operatione non indigemus. Postea verò sequitur alia Aqua spissa & alba, ut lac, in parva quantitate, quæ est sperma nostri lapidis, qui à multis perquiritur, nam & hominum & animalium omnium viventium sperma est principium. Quocircà non immeritò vocamus illud nostrum mercurium, qui per omnia & ubique reperitur: Nam sine illo nemo unquam vivit, atque ideo dicitur esse in omni re. Hæc humiditas, quæ jam tibi debet esse charissima, est mercurius ille, quem vocamus vegetabilem mineralem & animale, argentum vivum nostrum, & Lac Vir-

Virginis & nostram aquam permanentem. Cum hac Aqua mercuriali lavamus peccatum originale & fordes terræ nostræ, quousque fiat alba, ut gummi citò fluens. Post extractionem verò hujus Aquæ prædictæ veniet *oleum* per ignem siccum, cum hoc oleo facimus gummi rubeum, quod est tinctura nostra, & nostrum sulphur vivum, quod aliàs dicitur anima saturni, & aurum vivens, tinctura nostra pretiosa, & aurum nobis charissimum, de quibus nemo unquam locutus est tam manifestè. Ignoscat ergò mihi Deus, si aliquo modo illum offenderim, dum voluntati tuæ satisfacere cogor.

Magnum aliquod artis mysterium hic à Riplæo detegitur, ob cuius revelationem timet sibi non Adeptorum solum, sed divinam maximè displicentiam. Equidem, qualis sit leo viridis noster, quid mercurius communis magis nobis communis, quàm argentum vivum commune, quid sit vitriolum azoqueum & menstruum inde confectum, id ipsum Lullius & alii satis manifestè revelârunt discipulis suis, utut nobis de re minùs instructis, id fortè non videatur: De præsentem Arcano neminem locutum fuisse unquam tam manifestè, Riplæus testatur. Adepti quidem tradidère in suis præcticis usum vini (philosophici) sine pallio philosophiæ, & inter eos Raymundus atque Arnoldus cum quibusdam aliis ad cognitionem ejusdem pervenerunt, sed (ut utar Riplæi expressione in Medulla) quomodo obtineri possit, tacuerunt. Quamobrem tacentibus illis, Riplæus omnium primus, & solus quidem, nobis declarat, clavem totius secretioris Chymicæ ibi latere, nimirum in lacte & sanguine viridis leonis, videlicet: menstruum fætens (sive partes ejus, mercurium & sulphur, Lac Virginis, sanguinem leonis, mercurium album & rubeum) per 14 dies digestum leniter, esse vinum album & rubeum Lullii aliorumque Adeptorum: Nec gratis hoc nobis dictum voluit, sed verbis suis vim & lucem addit, componendo ex dicto fætente & corrosivo menstruo, menstruum vegetabile, Aquam vitæ re-ctificatam (Lullii in potestate divitiar. & à nobis sub No. 35. descriptam) quo unico exemplo nos docere voluit, posse ex dicto menstruo fætenti confici omnia menstrua vegetabilia. Lullii aqua vitæ re-ctificata sit variis cohobationibus super proprium caput mortuum. Liberum est nobis, procedere per aliam viam methodumve. Destilla menstruum fætens per 14 dies digestum, & ascendet primò Aqua ardens, deinde phlegma, & in fundo

remanet materia crassa, instar picis fusæ, quæ sunt omnium menstruorum vegetabilium principia constitutiva.

Desistamus itaque ab ulteriori prosecutione dicti leonis viridis, quem per prata & sylvam Dianæ, per viam saturni (philos.) persecuti sumus usque ad vineas philosophicas. Præsens hic locus amænissimus, datus est artis discipulis, ut post tot & tantos labores & sudores, fortunæ & vitæ pericula, hic sese recreent, exercendo opera mulierum & lusus puerorum, contenti leonis sanguine rubicundissimo, & comedendo uvas Dianæ albas rubræve, quarum vinum depuratum est secretum totius secretioris Chymicæ secretissimum, utpote album vel rubeum Lullii, antiquorum nectar & desiderium unicum, Adoptatorum primum refrigerium, Nasutorum verò & ignorantium summum cordolium & offendiculum.

Antequam tamen hinc discedamus, aliud quoddam non ingratum serculum offeram vobis Paracelsistis, nimirum id ex leone viridi elicatum lac Virginis sive mercurium album (aliàs vinum album Lullii) apud Paracelsum esse illud tam anxie quæsitum Gluten aquilæ seu leonis viridis: Aquila enim & leo viridis sunt Adeptis rei ejusdem synonyma. Sic enim Riplæus supra: Aquam albam obtinebis, quæ est tinctura nostra alba, nostra Aquila, noster mercurius & Lac Virginis. Consequenter igitur mercurium rubeum (aliàs vinum rubeum Lullii) esse sanguinem leonis rubei seu viridis. Idem enim leo modò viridis vocatur (in juvenili suo statu) modò rubeus (in adultiori suo statu) unde sanguis quandoque dicitur leonis viridis, quandoque rubei. Sic Riplæus (in menstruo sub No. 61.) inquit, Recipies sanguinem rubei leonis rubicundissimum, instar sanguinis, qui est mercurius noster & tinctura nostra jam præparata, ut effundatur super fermentum suum, hoc est, super calces auri purissimi. Item alibi: Sanguis leonis rosei coloris. Sed audiamus ipsum Paracelsum.